

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Οποιος βιάζεται...

Ομολογώ ότι δεν θα ήθελα να βρισκομαι στη θέση του κ. Τσίπρα. Βιάστηκε τόσο πολύ να γίνει πρωθυπουργός χωρίς να έχει ιδέα τι τον περίμενε. Ωρίμασε, είναι η αλήθεια, αν συγκρίνει κανείς το πώς ξεκίνησε και πού βρίσκεται σήμερα. Οι Αγγλοσάξονες έχουν όμως μία έκφραση που τα λέει όλα, «too little too late» (πολύ λίγο και πολύ αργά). Και τώρα μοιάζει με καπετάνιο που βλέπει στον ορίζοντα τα σημάδια μιας τέλειαις καταιγίδας και δεν ξέρει τι ακριβώς να κάνει.

Στο μέτωπο της διαπραγματεύσεως με τους εταίρους και δανειστές τα πράγματα δεν πάνε καλά. Το καταραμένο τρίγωνο των Βερμούδων (ΔΝΤ - Ελλάδα - Ευρωπαίοι) δεν είναι αδικαιολόγητα διαβόητο ως κλασικό σημείο για τραγικά και ανεξήγητα ατυχήματα. Πρόκειται για μια εξίσωση που δεν λύνεται, ακόμη και αν βάλεις τα καλύτερα μυαλά να το προσπαθήσουν. Εκείνοι που γνωρίζουν

πρόσωπα και πράγματα προβλέπουν ότι τίποτα δεν θα αλλάξει για αρκετούς μήνες. Η αξιολόγηση δεν θα κλείνει, το QE θα καθυστερεί και η αβεβαιότητα θα σκοτώνει την πραγματική οικονομία. Ο κ. Τσίπρας δεν έχει πολλά όπλα απέναντι σε αυτήν την κατάσταση. Οι σύμμαχοί του είναι είδος προς εξαφάνιση: ο Ολάντ είναι υποψήφιος συνταξιούχος και ο Ρέντσι, που ήταν πολύ κρίσιμος υποστηρικτής του, κινδυνεύει να γίνει ιστορική υποσημείωση. Ο πρόεδρος Ομπάμα συνεχίζει να προσπαθεί. Τηλεφώνησε πρόσφατα στην Κριστίν Λαγκάρντ και η ηγεσία του υπουργείου Οικονομικών βρίσκεται σε πλήρη κινητοποίηση. Χωρίς όμως αποτέλεσμα. Κάποιοι αθεράπευτα αισιόδοξοι προβλέπουν ότι η καγκελάρια Μέρκελ θα παρέμβει την ύστατη στιγμή, επικαλούμενη γεωπολιτικούς λόγους, και θα σώσει την παρτίδα. Φτάνουν, μάλιστα, στο σημείο να θεωρούν ότι δεν είναι επαρκώς εν-

μερωμένη για το «ελληνικό ζήτημα», άποψη η οποία προκαλεί ειρωνικά χαμόγελα στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ.

Σαν να μην έφτανε αυτό, έχουμε ξαφνικά μια αναζωπύρωση στα ζητήματα των ελληνοτουρκικών σχέσεων και του Κυπριακού. Ο πρόεδρος Ερντογάν είναι προφανές τι θέλει. Στόχος του, να καθίσει απέναντι από τον κ. Τσίπρα και να διαπραγματευθεί τα πάντα, από το Αιγαίο έως το Κυπριακό. Είναι αυτό ακριβώς που θέλει παγίως να αποφύγει η ελληνική διπλωματία. Ο πρωθυπουργός δεν μοιάζει, ούτως ή άλλως, να έχει τον πλήρη έλεγχο σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας. Οι απόψεις του δεν είναι σύμφωνες με ορισμένες από τις απόψεις στελεχών του, αλλά δεν φαίνεται να μπορεί να ελέγξει το παιχνίδι. Μπαίνουμε όμως σε μια πολύ λεπτή και κρίσιμη φάση, που δεν συμβιβάζεται με αβεβαιότητες και δισταγμούς. Η απόφαση για το

εάν θα πάει σε διεθνή διάσκεψη και τι θα απαντήσει σε κάθε πρόταση του κ. Ερντογάν είναι αποκλειστικά δική του. Όπως και η απόφαση για το εάν χρειάζεται ρητορική κλιμάκωση από την Αθήνα και πώς θα απαντήσει η χώρα μας σε τυχόν τουρκικές μονομερείς ενέργειες, εάν καταρρεύσει η διάσκεψη της Γενεύης.

Ο κ. Τσίπρας κάθεται τώρα στο μοναχικό τραπέζι του Μαξίμου. Οι δημοσκοπήσεις που του έρχονται είναι απελπιστικές. Ο καθένας τού προτείνει από μία ανοησία ως πανάκεια στα αδιέξοδά του. Τα νέα από την Ευρώπη δεν είναι καλά. Τα νέα εξ Ανατολών, επίσης. Αυτό που δεν είχε προφανώς υπολογίσει είναι πόσο μικρή είναι τελικά η απόσταση ανάμεσα στην αίσθηση του θριάμβου και στον φόβο της πανωλεθρίας. Δεν είναι ο πρώτος που το έχει νιώσει στην καρέκλα όπου κάθεται.

ΑΥΓΗ Καρτερός θανάσης

Ας κάνουμε και λίγο πλάκα: η θεία και η βία

Απερχόμενο χαρακτηρίζει τον Αλέξη Τσίπρα η Ν.Δ. του Κυριάκου Μητσοτάκη κάθε τρεις και λίγο. Απερχόμενος με αφορμή τις διαπραγματεύσεις, απερχόμενος με αφορμή την πορεία της οικονομίας, απερχόμενος με αφορμή το πλεόνασμα, απερχόμενος με αφορμή τις μολότοφ στην επέτειο της δολοφονίας του Γρηγορόπουλου. Απερχόμενος με κάθε αφορμή. Η τελευταία ήταν το επίδομα στους συνταξιούχους, που έδωσε ο απερχόμενος επειδή είναι πανικόβλητος. Τρόμαξε, πώς το λένε, μπροστά στην επέλαση του Μητσοτάκη και απέρχεται διανέμων εκατομμύρια: Περάστε κόσμε!

Αναρωτιέμαι, όμως, μαζί με πολλούς άλλους φαντάζομαι: Πόσο καιρό βρε παιδιά μπορεί να είναι κάποιος απερχόμενος; Πόσο καιρό κάνει για να απέλθει και να μας αδειάσει τη γωνιά; Πόσος καιρός χρειάζεται, τέλος πάντων, για να γίνει ο απερχόμενος απελθών; Διότι η υπόθεση έχει αρχίσει να μouxλιάζει. Έχει περάσει σχεδόν ένας χρόνος από τότε που η κούτρα του Κυριάκου κατέβασε τη φοβερή στρατηγική των εκλογών. Και μας προέκυψε ο απερχόμενος για να επιταχυνθούν οι εξελίξεις, να πούμε. Να τον τελειώσουν πριν καταστρέψει τη χώρα που του παρέδωσαν σε τόσο καλή κατάσταση.

Άντε και του χρόνου χωρίς Τσίπρα θα εύχονται την Πρωτοχρονιά στο Μοσχάτο. Γενέθλια θα έχουμε τον Ιανουάριο για τον απερχόμενο. Που ένα χρόνο τώρα όλο απέρχεται κι όλο δεν λέει να απέλθει. Και όχι μόνο δεν λέει να απέλθει, αλλά διαπράττει διάφορα. Είναι απερχόμενος κι έρχεται να τον αποχαιρετίσει -ή όχι;- ο Ομπάμα. Είναι απερχόμενος και όλη την ώρα βρίσκεται στο αεροπλάνο για συναντήσεις με ηγέτες που τον προσκαλούν στη χώρα τους. Είναι απερχόμενος και μας κάνει κάθε τόσο καψώνια με τους δείκτες της οικονομίας που δεν εννοούν να το καταλάβουν.

Και δείτε τώρα το πρόβλημα του Κυριάκου. Ο δικός μας δεν απέρχεται, αλλά ούτε και η στρατηγική που τον θέλει να απέρχεται μπορεί να απέλθει. Σαν τη θεία που περιμένει ο σπάταλος ανιψιός να αποδημήσει για να την κληρονομήσει, αλλά εκείνη γιοκ. Σαπίζει ο ανιψιός στην προσμονή. Διαλύεται, διαβεβαιώνοντας τους πιστωτές του ότι να, οσονούπω φεύγει η θεία και θα πληρωθούν. Αλλά όσο ο καιρός περνάει τόσο λιγότεροι και λιγότερο τον πιστεύουν. Και διαφαίνονται σφαλιές από όσους επένδυσαν στον τελευταίο ασπασμό. Από τη στρατηγική της θείας, στον όλεθρο της βίας.

Κι ο δικός μας! Θα εξαντλήσω την εντολή του λαού μέχρι το τελευταίο δευτερόλεπτο της τετραετίας, διαμνύει. Να το ακούει ο Κυριάκος και να πέφτει σε ντελίριο περί πανικόβλητου. Ποιος όμως είναι ο πανικόβλητος εδώ; Ποιος πάει να γίνει απερχόμενος; Και ποιοι άδουν δήθεν θλιμμένοι «Αχ Κυριάκο, αχ Κυριάκο, σκάβεις τον δικό σου λάκκο»;

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Η χειρότερη μορφή λαϊκισμού

Οποιοδήποτε περιεχόμενο κι αν έχει κάθε φορά ο όρος «λαϊκισμός», πάντα, σε τελευταία ανάλυση, σημαίνει την προσπάθεια εξαπάτησης και προσεταιρισμού λαϊκών μαζών με πολιτικές που «χαϊδεύουν αυτιά». Με αυτή την έννοια ο λαϊκισμός γίνεται συνώνυμο της δημαγωγίας. Στον πειρασμό του λαϊκισμού έχουν υποκύψει όλα τα κόμματα, ιδιαίτερα εκείνα που διεκδίκησαν ή διεκδικούν την κυβερνητική εξουσία. Και αυτό γιατί υποσχέθηκαν πράγματα που δεν μπορούσαν ή είχαν πολύ λίγες πιθανότητες να πραγματοποιήσουν.

Το παράξενο δεν είναι αυτό. Το παράξενο βρίσκεται στο γεγονός ότι λαϊκιστικές-δημαγωγικές πολιτικές συνεχίζουν να εξαγγέλλονται έπειτα από επτά χρόνια κρίσης και την εφαρμογή τριών μνημονίων, που κατέστησαν κοινή συνείδηση πως ό,τι και να λένε τα λεγόμενα κυβερνητικά κόμματα, τον τελευταίο λόγο στις πολιτικές που θα εφαρμοστούν στη χώρα τον έχουν οι δανειστές.

Προκαλεί, συνεπώς, κατάπληξη το γεγονός ότι η αξιωματική αντιπολίτευση, ενώ αποδέχεται το διεθνές πλαίσιο της χώρας και τον ρόλο των δανειστών στις εσωτερικές μας υποθέσεις -το έχει αποδείξει άλλωστε ως κυβέρνηση-, εμφανίζει τον εαυτό της ως τον κάτοχο της συνταγής για να βγούμε από την κρίση με πολύ λιγότερα βάρη για τον λαό από αυτά που επωμίζεται τώρα.

Επισήμως η Ν.Δ. υπόσχεται ότι θα εφαρμόσει έναν οδικό χάρτη ανάταξης της Ελλάδας που θα στηρίζεται σε τέσσερις βασικούς άξονες:

- λιγότερους φόρους, λιγότερες δαπάνες και αποτελεσματικότερο κράτος,
- τολμηρές μεταρρυθμίσεις στο κράτος και στην οικονομία,
- ενίσχυση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία και
- εφαρμογή ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Είναι αλήθεια τόσο εύκολα τα πράγματα και δεν το ξέραμε;

Αν αυτά που λέει η Ν.Δ. μπορούν να εφαρμοστούν και να αποδώσουν γρήγορα, τότε γιατί δεν εφαρμόστηκαν πριν αναλάβει η σημερινή κυβέρνηση ώστε να έχουμε βγει από την κρίση; Και ακόμη, γιατί δεν τα επέβαλαν οι δανειστές στις προηγούμενες κυβερνήσεις και στη σημερινή, την οποία εξανάγκασαν στο οδυνηρό τρίτο μνημόνιο;

Η αξιωματική αντιπολίτευση αποφεύγει να αναμετρηθεί με αυτά τα ερωτήματα. Προτιμά να υπόσχεται, ανέξοδα, πως έχει τη λύση για να καρπωθεί πολιτικά τη δικαιολογημένη αγανάκτηση του κόσμου. Όταν, όμως, το κάνει καθώς οι πολίτες υποφέρουν, αυτό είναι η χειρότερη μορφή λαϊκισμού.